

Nieuwsbrief ERF Updates - Nummer 13, 2016

Nummer 13, 2016

Redactie: mr. F.M.H. Hoens.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2016:4547](#) 07-06-2016

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2016:4546](#) 07-06-2016

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2016:4548](#) 07-06-2016

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2016:4208](#) 31-05-2016

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2016:2173](#) 26-05-2016

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2016:3526](#) 03-05-2016

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2016:2889](#) 15-06-2016

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2016:3509](#) 15-06-2016

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2016:2680](#) 07-06-2016

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2016:2570](#) 10-05-2016

Antillen

[Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba, ECLI:NL:OGEEA:2016:370](#) 04-05-2016

RECHTSPRAAK

Strafprocesrecht. Erfgenaam van benadeelde partij zet zijn procespositie in casu niet voort en kan geen schadevergoeding vorderen.

Kleindochter heeft geld verduisterd van haar opa en wordt hiervoor strafrechtelijk veroordeeld. Opa heeft bij leven de aangifte gedaan, maar overlijdt tijdens de procedure. Een van zijn erfgenamen vordert als benadeelde partij in het strafproces schadevergoeding. De rechtbank verklaart de erfgenaam niet-ontvankelijk.

Het strafgeding voorziet niet in de mogelijkheid dat bij overlijden van de benadeelde partij – opa – de erfgenaam zich in het geding voegt en de (proces)positie van de benadeelde partij overneemt. Weliswaar is in artikel 51f lid 2 Sv een bepaling opgenomen omtrent de door erfgenamen onder algemene titel verkregen vorderingen, maar deze bepaling treedt alleen in werking wanneer het slachtoffer, dat de vordering had kunnen indienen, als gevolg van het strafbare feit is overleden. Deze situatie doet zich hier niet voor.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 15-06-2016

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2016:3509

Zaaknummer: 02-810785-13

Rechters: Hermans, Kooijman en Schotanus

Wetsartikelen: 4:182 BW en 51f Sv

RECHTSPRAAK

Rechter gelast wijze van verdeling van buitenlands registergoed.

Erfgenaam B is het niet eens met toedeling aan erfgenaam A van erflaters registergoed in Suriname. De andere drie erfgenamen hebben zich daarmee wel akkoord verklaard. A vordert veroordeling van B om mee te werken aan de toedeling aan A.

Aangezien erflater bij zijn overlijden (kennelijk in 2013) in Nederland woonde, wordt de wijze waarop de verdeling van de nalatenschap tot stand komt, beheerst door Nederlands recht, aldus de rechtbank (art. 10:149 lid 2 BW).

B voert aan dat ook de andere erfgenamen gedagvaard hadden moeten worden (exceptio plurium litis consortium). De rechtbank wijst dit verweer af. De andere erfgenamen hebben ingestemd met de toedeling aan A en er zijn voorts geen vragen die alle deelgenoten aangaan. De vordering kan daarom beperkt blijven tot deelgenoot B die als enige medewerking weigert.

De rechtbank gelast, als wijze van verdeling, toedeling aan A (art. 3:185 BW).

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 15-06-2016

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2016:2889

Zaaknummer: C/17/144512 / HA ZA 15-305

Rechters: M. Sanna

Wetsartikelen: 3:185 BW en 10:149 BW

RECHTSPRAAK

BOF niet van toepassing op finale verrekenvordering die het kind erft.

Moeder overlijdt in 2009. Haar nalatenschap bestaat enkel uit een vordering op vader krachtens een finaal verrekenbeding in hun huwelijkse voorwaarden. Het verrekenbare vermogen bestond uit vaders aanmerkelijkbelangaandelen.

Vader verwerpt moeders nalatenschap, waarna hun kind als enig erfgenaam resteert.

Het kind doet voor de erfbelasting beroep op de bedrijfsopvolgingsfaciliteit (BOF, art. 35b e.v. SW 1956), onder verwijzing naar het goedkeuringsbesluit van 10 oktober 2007 (nr. CPP2007/383M, thans het besluit van 17 januari 2013, nr. BLKB2012/1221M). Het hof wijst het beroep op de BOF af.

De goedkeuring uit het besluit ziet alleen op het geval waarin de verrekenvordering vererft naar de langstlevende partner, die voor het overlijden de aandelen bezat waarmee de vordering verband houdt. Het hof ziet geen reden om het besluit ook toe te passen op het onderhavige geval, waarin het kind de verrekenvordering erft. Een beroep op het vertrouwensbeginsel en het gelijkheidsbeginsel wijst het hof ook af.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 07-06-2016

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2016:4548

Zaaknummer: 15/00379

Rechters: B.F.A. van Huijgevoort, W.M.G. Visser en A.P.M. van Rijn

Wetsartikelen: 35b SW 1956

RECHTSPRAAK

En/of-rekening en overlijden rekeninghouder. Erfgenaam niet zonder meer bevoegd over saldo.

Erflater heeft in 2002 een spaarrekening geopend die in 2005 mede op naam van X is gezet. Erflater overlijdt in 2009. Y is zijn enig erfgenaam.

Y vordert veroordeling van de bank tot afdracht van het gehele saldo van de en/of-rekening.

Het enig-erfgenaamschap brengt volgens het Gerecht nog niet mee dat Y kan beschikken over het saldo van de rekening. Het 'en/of'-karakter houdt in dat X en Y elkaar over en weer hebben gevolmachtigd (art. 3:61 lid 1 BW) om ook te beschikken over het aan de ander toebehorende deel van het saldo. Dit zegt verder niets over de 'eigendomsverhoudingen'.

Door erflaters overlijden is de volmacht (over en weer) geëindigd (art. 3:72 sub a en b BW). Dit betekent dat Y alleen kan beschikken over het aan erflater toekomende deel van het saldo. De bank kan niet tot uitkering aan Y overgaan zolang niet vaststaat in hoeverre het saldo aan erflater, thans Y toekomt.

In de algemene voorwaarden van de bank staat dat bij overlijden van een rekeninghouder de bank gerechtigd is het saldo bevrijdend uit te keren aan zijn erfgenamen. Deze bepaling is volgens het Gerecht alleen van toepassing op een rekening met één rekeninghouder en niet op een en/of-rekening.

Instantie: Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba

Datum uitspraak: 04-05-2016

ECLI: ECLI:NL:OGEAA:2016:370

Zaaknummer: A.R. no. 3019 van 2014

Rechters: A.H.M. van der Leur

Wetsartikelen: 3:61 BW, 3:72 BW en 4:182 BW

RECHTSPRAAK

Artikel 66 lid 3 SW 1956 (Edelweissroute) heeft niet onbeperkt terugwerkende kracht, bevestigt Hof Arnhem-Leeuwarden.

Erflater is in 1998 overleden. Zijn enig erfgenaam doet in 1999 aangifte voor het successierecht. Hij laat daarin een Zwitserse bankrekening van erflater onvermeld. In 2014 doet de erfgenaam voor de inkomstenbelasting alsnog melding van dit banktegoed (verklaring vrijwillige verbetering). De inspecteur legt daarop een navorderingsaanslag successierecht op. De vraag is of deze navorderingsaanslag nog mogelijk is, gelet op het tijdsverloop sinds 1998. Artikel 66 lid 3 SW 1956 is per 1 januari 2012 in werking getreden om de zogeheten Edelweissroute onmogelijk te maken. Bij buitenlands vermogen kan men zo de vervaltermijn van artikel 16 lid 4 AWR (12 jaar) niet meer 'uitzweten' en navordering niet meer voorkomen.

Rechtbank Gelderland oordeelde op 3 november 2015 (ECLI:NL:RBGEL:2015:6628) dat de inspecteur in dit geval niet bevoegd was tot naheffing, omdat de bevoegdheid tot navordering in casu in 2010 al was vervallen.

Voor toepassing van artikel 66 lid 3 SW 1956 dient de bevoegdheid tot navordering nog aanwezig te zijn bij de inwerkingtreding van de bepaling op 1 januari 2012, zo leidt thans ook Hof Arnhem-Leeuwarden af uit de parlementaire geschiedenis.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 31-05-2016

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2016:4208

Zaaknummer: 15/01509

Rechters: B.F.A. van Huijgevoort, A.P.M. van Rijn en A.J. Kromhout

Wetsartikelen: 66 SW 1956 en 16 AWR

RECHTSPRAAK

Benoeming vereffenaar bekrachtigd. Hof twijfelt niet aan diens onpartijdigheid.

Erfgenaam A draagt Y als vereffenaar aan in de nalatenschap van zijn moeder. De rechtbank benoemt Z tot vereffenaar (art. 4:203 lid 1 onder a BW). Volgens erfgenaam A heeft vereffenaar Z de schijn van partijdigheid tegen, omdat Z kantoorgenoot is van een advocaat die voorheen kantoorgenoot was van de advocaat van A. Om elke schijn van partijdigheid te vermijden en voor de zuiverheid van de vereffening, had de rechtbank Y tot vereffenaar moeten benoemen, aldus A.

Het hof ziet echter geen aanleiding om de benoeming van Z te herzien. A en de andere erfgenamen zijn ermee akkoord gegaan dat de rechtbank een vereffenaar zou benoemen. De rechtbank mocht vervolgens voorbij gaan aan het voorstel van A. Bovendien is volgens het hof geen sprake van (schijn van) partijdigheid bij Z.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 26-05-2016

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2016:2173

Zaaknummer: 200.183.064/01

Rechters: A.P. Zweers-van Vollenhoven, L.Th.L.G. Pellis en A.J. Coster

Wetsartikelen: 4:203 BW

RECHTSPRAAK

Procesbevoegdheid vereffenaar na het verbindend worden van de uitdelingslijst.

De erfgenamen geven notaris N opdracht om de nalatenschap te vereffenen. Na het stopzetten van zijn opdracht wordt N namens de erfgenamen aansprakelijk gesteld voor achterstallige, niet meer inbare huursommen. N riskeert aansprakelijkheid omdat hij in de zorg van een 'goed opdrachtnemer' (art. 7:401 BW) lijkt te zijn tekortgeschoten door de huurder niet tot betaling te manen.

Hof Arnhem-Leeuwarden heeft op 16 december 2014 (ECLI:NL:GHARL:2014:9842) de benoemde vereffenaar (een stichting) opdracht gegeven om aan te tonen dat, als N de huurder tijdig had gemaand, de huur wel zou zijn betaald. In het onderhavige eindarrest oordeelt het hof dat de vereffenaar niet is geslaagd in deze bewijsopdracht.

N heeft overigens nog aangevoerd dat de stichting niet-ontvankelijk is, omdat de stichting door het verbindend worden van de uitdelingslijst geen vereffenaar meer zou zijn bij het instellen van het hoger beroep. Volgens het hof is de stichting als vereffenaar bevoegd gebleven om de onderhavige procedure te voeren namens de erfgenamen.

Normaliter voltooit een vereffenaar de liquidatiewerkzaamheden op het moment dat een uitdelingslijst verbindend wordt. In dat geval komt de vereffening tot een einde nadat de uitdeling conform de uitdelingslijst heeft plaatsgehad en de goederen, die na de uitdeling nog resteerden, aan de erfgenamen zijn afgegeven (art. 4:220 BW, art. 4:226 BW). Indien echter door de wijze van boedelafwikkeling zelf een vordering jegens een derde is ontstaan, zoals in casu jegens N, gaat ook die vordering tot de boedelmassa behoren en dient deze liquide te worden gemaakt, alvorens kan worden overgegaan tot de slotuitdeling. In dit geval zijn de liquidatiewerkzaamheden nog niet afgerond, omdat in de onderhavige procedure nog geen eindbeslissing is gewezen. Volgens het hof behoort het tot de taak van een vereffenaar om de aangevangen liquidatiewerkzaamheden te voltooien, ook nadat een uitdelingslijst verbindend is geworden, tenzij in het kader van de uitdeling anders is beslist. Nu van dat laatste niet is gebleken, blijft de stichting als vereffenaar bevoegd om de onderhavige procedure te voeren.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 03-05-2016

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2016:3526

Zaaknummer: 200.131.985/01

Rechters: M.E.L. Fikkers, H. de Hek en G. van Rijssen

Wetsartikelen: 4:220 BW, 4:226 BW en 7:401 BW

RECHTSPRAAK

Kwijtschelding van eerder verstrekte lening. Vrijstelling schenking aan armlastige afgewezen.

De ouders van X hebben X in 2002 een lening verstrekt, waarmee X toen zijn schuldeisers heeft afgelost. In 2012 schelden de ouders de lening kwijt aan X. X doet tevergeefs beroep op de vrijstelling voor de schenkbelasting van artikel 33 onder 8 SW 1956.

De vraag of de vrijstelling van toepassing is, moet worden beoordeeld op basis van feiten en omstandigheden ten tijde van de schenking in 2012. De door X gestelde dringende behoefte aan financiële middelen om schuldeisers te kunnen betalen in 2002, kan er volgens het hof niet toe leiden dat in 2012 de vrijstelling wordt verleend.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 07-06-2016

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2016:4546

Zaaknummer:

Rechters: B.F.A. van Huijgevoort, W.M.G. Visser en A.P.M. van Rijn

Wetsartikelen: 33 SW 1956

RECHTSPRAAK

Verzet tegen uitdelingslijst ongegrond. Kantonrechter stuurt aan op dagvaardingsprocedure om vorderingen vast te stellen.

Een aantal beweerdelijke schuldeisers van de nalatenschap verzet zich tegen de door de vereffenaar opgestelde uitdelingslijst (art. 4:218 lid 3 BW). Hierin zouden hun vorderingen op erflater wegens bestuurdersaansprakelijkheid ten onrechte niet zijn opgenomen. Het betreft substantiële vorderingen die nog een inhoudelijke beoordeling vergen op een groot aantal geschilpunten.

De onderhavige verzetprocedure leent zich volgens de kantonrechter niet voor zodanige beoordeling. De kantonrechter verklaart het verzet vooralsnog ongegrond en geeft de vereffenaar een aanwijzing (art. 4:210 lid 1 BW) om de schuldeisers een redelijke termijn (van drie maanden) te bieden om in een dagvaardingsprocedure hun vorderingen te doen vaststellen (art. 4:223 lid 2 BW).

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 07-06-2016

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2016:2680

Zaaknummer: 4909657

Rechters: S.M. Schothorst

Wetsartikelen: 4:210 BW, 4:218 BW en 4:223 BW

RECHTSPRAAK

Vereffenaar zoekt tevergeefs steun bij kantonrechter voor verkoop woning. Aanwijzing afgewezen.

De vereffenaar verzoekt de kantonrechter om een aanwijzing (art. 4:210 lid 1 BW) voor de verkoop van de woning die tot de nalatenschap behoort. De vereffenaar wil de woning, de enige bate van de nalatenschap, verkopen voor 130.000 euro. Uit een taxatierapport volgt een marktwaarde van 132.500 euro. De hypotheekbank zal gedeeltelijk uit de opbrengst kunnen worden voldaan.

De kantonrechter ziet echter geen gegronde reden om een aanwijzing te geven. De tegeldemaking van onroerend goed behoort tot de gebruikelijke taken en werkzaamheden van een vereffenaar (art. 4:215 lid 1 BW) en heeft per definitie grote financiële gevolgen. Dat het actief slechts gevormd wordt door één onroerende zaak, maakt dit niet anders en vormt geen gegronde reden.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 10-05-2016

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2016:2570

Zaaknummer: 4960682

Rechters: M.H.F. van Vugt

Wetsartikelen: 4:210 BW en 4:215 BW

RECHTSPRAAK

***De BOF versus de eigen onderneming van een erfgenaam.
Successietarief kind versus niet-kind. Niet discriminatoir.***

Tantezegger X investeert de nalatenschap van tante in X's eigen noodlijdende onderneming. X doet voor de erfbelasting tevergeefs beroep op de bedrijfsopvolgingsfaciliteit (art. 35b SW 1956). Het hof verwijst naar de arresten van de Hoge Raad van 22 november 2013 (ECLI:NL:HR:2013:1212) en 28 maart 2014 (ECLI:NL:HR:2014:68) en oordeelt dat het niet toepassen van de BOF in casu niet in strijd is met enige verdragsbepaling.

X stelt voorts dat in haar geval het kindtarief (art. 24 lid 1 SW 1956) moet gelden, omdat het wettelijke onderscheid tussen kinderen en niet-kinderen moralistisch is en geen invulling geeft aan de hechte band die bestond tussen tante en X. Onder verwijzing naar de arresten van de Hoge Raad van 19 oktober 2007 (ECLI:NL:HR:2007:AZ1715) en 15 oktober 2010 (ECLI:NL:HR:2010:BO0407) wijst het hof ook dit standpunt af. Deze arresten hebben weliswaar betrekking op het successietarief zoals dat gold tot 2010, maar hebben sindsdien hun betekenis behouden.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 07-06-2016

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2016:4547

Zaaknummer: 14/01261

Rechters: B.F.A. Huijgevoort, W.M.G. Visser en A.P.M. van Rijn

Wetsartikelen: 24 SW 1956 en 35b SW 1956